

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Cum veste carnea natus

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

idcirco monstrositas per reliquum quoque sese corpus diffundit. Vt enim taceam Antoninum Pium Imp. qui forma conspicuus, & statura decorus, ac longus fuit, tamen senectute incuruatus, tiliaticijs tabulis circum pectus positus fasciabatur, vt rectus incederet, & naturam corrigeret fatiscentem; certe non sine diuina vindicta quosdam, impositis in humeros molibus, Atlantes fieri testatus est Leo Byzantius, cui Passades gibberus valetudinem oculorum obiecerat; respondit enim illi: *Humanum vitium infligis mihi, qui dorso portas Nemesin.* Quare, si qui tales sunt, vel suo, vel parentum merito, vix natos infantes nimis superbè amantium, tribuere debent, si id illis euenit, quod Saxo & Cranzius memorant accidisse Ingoni Harald Hybernensis, Noruegiorum regis filio, omnibus honestatis numeris instructissimo, qui infantia suæ tempore, per incuriam nutricis fortè sinu delapsus, con fracto dorso, gibbū contraxit. Puniuntur sæpe in filijs parentes. Quanquam hæc etiam pœna esse potest ipsorum qui patiuntur. Vnde per imprecantis modum prædicitur illis verbis: *Obscurentur oculi eorum, ne videant, & dorsum eorum semper incurua.* Quod vitium, vt à casu, ita potest & à natura prouenire errante, at errante vel ob parentum peccata, vel ad patientiæ & demissionis occasionem, vel vt plectantur, qui curuantur; iuxta illud: *Posuisti tribulationes in dorso nostro.* Hoc est, *dorso Nemesin portare.* Alia crux, aliud onus alijs, his sarcina hæc imponitur; quam etiam plerique senes coguntur gestare annis & morbis grauati, vt deorsum pressi oculis sepulchrum sibi quærant: ob quam causam & *silicernia* vocantur. Est igitur illis gibbus, velut cippus ac monumentum tumuli eos expectantis. Ita enim paulò post, non tergo tantum cumulato, sed saxo sepulchrali prementur; quo vt libentiùs eant, cum onere eunt. Onerati omnes, si sentiant onus, magis libentiùsq; properant ad quietem.

Plectitur & vestium peregrinus luxus sua monstrositate; & sæpe exprimit errans natura, quod malè affectauit tumens superbia. Quid enim aliud sibi vult, circa Annum 1535 Bremaopyrgi in vrbe Marchiæ infans, qui teste Fincelio, ita natus est in corpore circumflua & laxa cute, immo mole car-

Plutarch. de
Vtil. ex inim.
qui tamen
lib. 2. Quæst.
con. de filio
Passadis hoc
tradit.
Saxo lib. 14.
Cranz. lib. 5.
Noruegiæ
cap. 9.

Psalm. 68. 24.

Psalm. 65. 12.

H.
Conrad. Ly-
sothen.
Anno 1535.

nea, vt indutus sago militari Germanico crederetur? Fortasse infantis istius mater, sagram militare nimis curiosè aspexit? fortasse ita incedentem nimis fastuosè militem despexit? Nam talis dicere potuit: *Induantur, qui detrahunt mihi, pudore: & Pfal. 108: 29. operiantur sicut diploide confusione sua.* Denique quid si sago digna fuit sago? vt ad eò proles eius indicaret, matrem suam intus & in cute nihil valuisse?

Sæpe Deus irridet irrisores suos, aut suorum, eosq; ignominia notat, qui Diuo alicui notam volunt aspergere. In Anglicana historia de D. Thoma Cantuariensi hæc habet Polydorus Virgilius: *Rogerius vt homo facinorosus, cum sui furoris sociis episcopis, continuo in Normaniam aduolat, atq; ibi simul ad vlci- scendum ardentem regem aduent, apud eum nomen Thoma deferunt, eundem accusant, culpant, criminantur, quòd sacerdotij libertatem, quòd ius humanum pariter atque diuinum, quòd instituta maiorum euertere, corrumpere, delere deniq; conetur, quasi sibi tantum sumat, vt velit episcopos suo arbitratu Christianorum catu excludere, exclusosq; perpetuò exteminare: item regia prerogatiua derogare, ac cunctis ius ciuium tollere. Præterea s; quos sentiant in aula esse, qui inimico sint in ipsum Thomam animo, eos ardentem similiter inflammant, inflāmatos, armant, concitant ad machinandū illi perniciem, Sed ne plura, hæc & talia eiusmodi ita regem Henricum mouerunt, vt ira vehementer accensus aliquādo exclamarit: Me miserum, non possum in meo regno pacem cum vno sacerdote habere? nec quisquam meorum omnium est, qui me hac molestia liberare velit? Ex huiusmodi vocibus fuerunt improbi nonnulli quibus visa est occulta voluntas regis esse, vt Thomas è medio tolleretur, qui propterea velut hostis regis habitus, iam tum sic capie vulgo negligi, contemni, ac in odio esse, vt cum venisset aliquādo Strodum, qui vicus situs est ad Meduciam flumen, quod flumen Rocestriam alluit, eius loci accole cupidi bonum patrem ita despectū ignominia aliqua afficiendi, non dubitarint amputare caudam equi, quem ille equitaret, seipsos perpetuo probro obligantes: nam postea nutu Dei, ita accidit, vt omnes ex eo hominum genere, qui id facinus fecissent, nati sint instar mutorum animalium caudati. Sed ea infamia nota iam pridem vnacum gente illa eorum hominū,*

qui

III.
Polyd. Virgil.
l. 13. Anglic.
hist.